

Votivna slika iz 1.1717, razstavljena na Prosvetni razstavi v Kranju 1.1937
Stele, LXXXVII, 20.7.1937, str.52.

Vsa cerkev znotraj baročna ali še mlajše obokana. Na salvoloku 1.1871.

2 odlična str. oltarja sv. Lovrenca in sv. Ožbalta z 1.1687. Sedaj dvignjena na novejšo neustrezno podstavko.

Layerjevski križev pot ima na 14. postaji sign. Franz Gotzl pinx. Krainburg 1839.

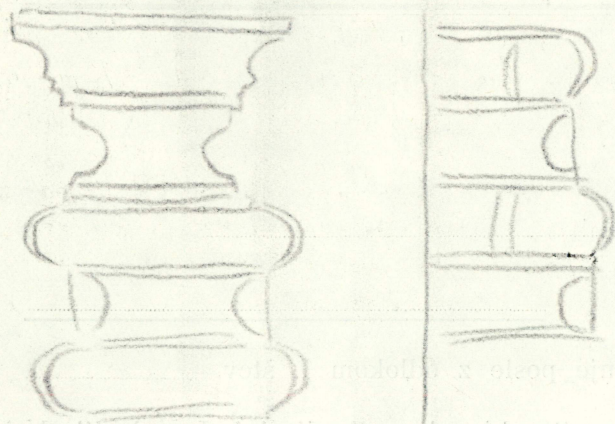
Votivna slika zaobljube, da ne bodo na žegnanju plesali 1.1717. Slikana 1839.

Etnografsko zelo zanimiva, obrežna pokrajina. Layerjeva delavnica.

V vel. oltarju je kamnit pozlačen kip na nizkem tronu sedeče Marije, na tronu brez naslonjala, Jezusček je nov ali vsaj z gipsom oblečen. Sedi frontalno, glavo ima rahlo obrnjeno na svojo levo in rahlo nagnjeno. Podpasana je visoko pod pasom. Ca 75 cm vis. Marija ima lepoten tip prvih desetl. 15. stol. Čez glavo ima poseben šal položen s koncem čez prsi. Gube plašča so mehke in se tudi na tleh še ne lomijo. Kolena kod izhodišče močno poudarjena.

Ladijski zidovi so v spodnjih delih gotski, povišani so na skoraj še enkratno višino. Na juž. steni na zap. koncu je deloma (v zgornjem delu grobo preslikana) freske sv. Krištofa, postavljenega frontalno v vodi, zgornji del telesa pol obrnjen proti njegovi levi. Ob glavi dva angela, katerih levi igra na mandolino. Na desni rami sedi Dete, ki blagoslavlja. Krištof ima pod vratom renes. nabrano srajco, rdeč zeleno obrobljen plašč in senčen rdeče, navpično guban in s temnorjavimi patroni pokrito suknjo. Noge do kolen gole. Drevo zgoraj uničeno. Ob nogah holriba pol mož, ki trobi na trobento, rak, kronana riba Peronika, ki drži oba repa in polkonji počlovek ki piska na gajdo. Nedvomen črnej iz Loke. V okolici deloma zabeljeni ostanki. Zvonik ima lepo škodlasto baročno streho in je ves poslikan v obliki kvadrov in lepo oblikovanih oglov.

Vhod pod zvonik posnema kamnito strukturo. Podobno poslikani so bili ogli cerkvene fasade, vse v rdeči in temnosivi barvi.

Pritlični zidec. Neprekinjena stena.
Lep primer archit.17.stol.

Stele, CXIII, 15.6.1948, str.8-9.

Cerkev je posvetil pičenjski škof Martin. (poročilov lj. škof.arnivu)
Zg.Danica, 1.1885, str.292.

Inela je tri altarje: veliki je bil posvečen patroni te cerkve, na evan g,
strani sv. Ahaciju, malistevi strani pa sv. Lovrenciju. Vsem je majka le
petrebne oprave, zato je škof kar naravnost zapovedal, da se mora za to po-
skrbeti. V prezbitteriju morata biti 2 večji ekni in prav take tudi v ladji.
Kamen za elje je dal prestaviti za vrata. Strehe naj popravi je.

Fr.Pekern: ~~Fazs~~ Šmartin pred Kranjem v 17. stol. , IMK VII., 1897., s tr 55 .

Na ju.zunanjščini ladje velik frontalen Krištof, zgodnja tretjina dile-
tq tsko poslikana, spodnji del od pasu doli dobro ohranjen. Z desno se p
opira Krištof za pas, od katerega visi renesančna torba s štruco, z levo
se oprá na drevo. Ohranjena je deloma patronizirana rumena rudeča gubana
suknja, spodaj se vidi za nogami rudeč breg, v vodi pa več fantastičnih
bitij. Med nogami kronana riba, Faronika in rak, levo skiraj uničena figura
z ribjim telesom in človeškim telesom, ki igra na piščal. Desno figura s
konjskim telesom in človeškim telesom, ki igra na gajde.
Nedvomen Jernej iz Loke.

Stele, XXIVA, 1962,27`

Slika sv. Krištofa na juž.zunanjščini p.c. Filipa in Jakoba na Valterskem
vrhu ima desno ob nogah močno poškodovanega gajdaša(mož z gajdami op.izp.)
Dopolnjen z možem z gajdami s tem na Bregu, bi dal več ali manj celoto.

Stele, XXIVA, 1962,35`